

esperanto USA

Bi-monthly bulletin published by the Esperanto League for North America ☆ 1/1999
Dumonata bulteno publikigata de Esperanto-Ligo por Norda Ameriko ☆ Februaro 1999

Look inside for:

Vortoj de la Prezidanto	2
Vortoj de la Majstro	3
Reviziado de PIV	4
Alia Ellen Eddy?!	5
Alia NAKE-into parolas	6
Update on your Passport	8
From the CO	9
Koresponddeziroj	9
Recenzoj: novaj muzikaĵoj	10
Loke kaj regione	11
Esperanto in the media	11
Menciinde	11

Saint Louis, Missouri
invitas vin (p. 6)

Estrara decido 1999-1: Dankon al Catherine Schulze

La Estraro de la Esperanto-Ligo por Nord-Ameriko rekonas la elstarajn kontribuojn de Honora Membro Catherine L. Schulze al nia landa Movado. Specife ni rekonas la grandegan laboron de ŝi kaj Honora Membro William H. Schulze pri ne unu sed du el la plej gravaj kaj longdaŭraj klopodoj por Esperanto:

- ★ *la plej grava kontribuo al Esperantaj edukado kaj kulturo en nia lando, la mondfama SFŜU-kursaro. Tiom el ni ĉeestis, lernis, amikiĝis, eĉ aktivigis pro la kurso, ĝiaj instruistoj kaj ĝia administrantino; kaj*
- ★ *la plej grava klopodo Esperantigi personojn en nia lando, la fama Senpaga Dek-leciono perpoŝta kurso, per kiu tiom el ni komencis niajn vojaĝojn en Esperantujojn. La postenoj kaj aliaj laboroj de Cathy kaj Vilĉjo, ekde 1946 ĝis la nuno, eĉ koncize pleningas tutan paĝon. Specife je la okazo de la transdono de la supraj du kolonoj de nia Movado al Ellen Eddy, la Estraro de ELNA unuanime voĉdonas al nia kara Cathy:*
- ★ *nian ĉiaman rekonon de ŝiaj laboroj kaj atingoj; kaj*
- ★ *nian tutkoran estimon; kaj*
- ★ *niajn plej profundajn dankojn.*

La Estraro de ELNA

Cathy okaze de sia 85-jariĝo

Esperanto League for North America
PO Box 1129, El Cerrito CA 94530,
USA/USONO
tel: 510/653-0998; fax: 510/653-1468;
e-mail: elna@esperanto-usa.org

President/Prezidanto: David T Wolff
Vice President/Vicprezidanto: Derek S Roff
Secretary/Sekretario: Ellen M Eddy
Treasurer/Kasisto: Anna Bennett
Other Board Members/Alia estraranoj:
Steven G Belant, Mike Donohoo, Grant T Goodall, D Gary Grady, Michele Gregory, Dorothy B Holland, Reginald Jaderstrom, Orlando E Raola, Sylvan J Zaft

Director, Central Office/Direktoro de la Centra Oficejo: Miko Sloper
Vice Director, Central Office/Vicdirektoro de la Centra Oficejo: Ionel Oneț

esperanto USA

Bi-monthly bulletin published by the Esperanto League for North America
Dumonata bulteno publikigata de Esperanto-Ligo por Norda Ameriko
Vol. 35, No. 1

ISSN 1056-0297

Editor/Redaktoro: Ionel Oneț
tel. 510/653-0996; fax: 510/653-1468;
e-mail: ionel@esperanto-usa.org

Materials for *esperanto USA* should be sent to/Materialojn por *esperanto USA* oni sendu al: *esperanto USA*, PO Box 1129, El Cerrito CA 94530, USA/USONO, or by e-mail/aŭ e-poŝte al: elna@esperanto-usa.org.

The opinions expressed in this newsletter are those of the authors, and don't necessarily represent the point of view of ELNA or its newsletter/La opinioj esprimataj en ĉi novaĵletero apartenas al la aŭtoroj, kaj ne nepre prezentas la vidpunkton de ELNA aŭ ties novaĵletero.

Reprinting materials from this bulletin is permitted, provided that due credit is given, and a copy of the reprinted material is sent to ELNA/Estas permesate reaperigi materialojn el ĉi bulteno, kondiĉe ke oni ĝuste indiku la fonton kaj ke oni sendu ekzempleron de la republikigita materialo al ELNA.

Deadline for the next issue/Limdato por la sekva numero: 26.03.1999.

Saluton ĉiuj,

This month I want to recognize and thank several people for special contributions to Esperanto.

For many years, Cathy Schulze has organized two of the most important efforts for Esperanto in North America. The first is the San Francisco State University summer courses, recognized worldwide as an outstanding course for both new and advanced Esperantists. The second is the free ten-lesson course that has helped so many Esperantists get started. Cathy has recently handed both of these responsibilities over to Ellen Eddy, who, I am sure, will do an excellent job. The ELNA Board approved a heartfelt resolution recognizing and thanking Cathy for her long and important contributions. (see front page – ed.)

This month, I am particularly pleased to send an Ege Bone! to Ben Stevens in Pennsylvania. We have long needed a handbook for local groups, to help new groups learn what to do and to help existing groups be more effective. Several people have volunteered to do this since 1993. After all these years, one has finally succeeded. The Central Office sent Ben's first draft to all our local groups and grouplets*, and we invite feedback and additions to the handbook. Contact the CO if you'd like a copy.

I am sending an Ege Bone! to David Pardue in Kansas. David collected 45 translations of the phrase "One beer, please" from Esperantists around the world. We are using those to create a poster that non-Esperantists will actually want to have. David was particularly effective in requesting the translations, collecting them for easy assembly, and getting them to me. In addition, Stanley Neil Glass (who is also working hard on this year's National Convention in St. Louis) gets an Ege Bone! for scanning the Chinese, Korean, and Japanese translations that are included in the poster. And Gary

Grady gets an Ege Bone! for assisting with the text of the poster and for bringing the idea to me (though he disclaims responsibility for either). David, Stanley, and Gary worked quickly and effectively. Still, as always, these things take longer than expected. The Beer Poster is held up while I get one entry double-checked, but perhaps we'll have it ready by the time this reaches your hands. We'll have both a short version (one page, 26 languages) and a long version (45 languages so far). Both will be available on paper through ELNA and the long version will be on our web site.

A clarification on one item in the previous issue of *EsperantoUSA*. The "Esperanto in the Media" section mentioned Grant Goodall's ad about Esperanto in *Trips* magazine. This was not just a haphazard event. The ad is one of the first results of the Publicity Committee's work, and Grant did a great job of negotiating with *Trips* to get a larger ad at a much lower price than their usual fee. They may also print an article about Esperanto in a later issue. The committee is also running small (and cheap) classified ads in the *Mensa Bulletin*** , which reaches about 50,000 readers monthly, and we will be doing some direct-mail advertising to teachers in the next month or two.

Thanks --

David WOLFF, President
dwolff@world.std.com
978/264-0286 (8-10pm Eastern time
weekdays, noon-5pm weekends)

- * This would be fine Esperanto. Why doesn't it work in English?
** Thanks to the efforts of President Wolff. (ed.)

PRI PLENA VORTAREGO

Efektive, ni ekstreme bezonas plenan vortaregon, kiu enhavus ne sole ĉiujn vortojn de la ordinara vivo, sed ankaŭ ĉiujn vortojn teknikajn de ĉiuj sciencoj, artoj kaj metioj, ĉiujn nomojn geografiajn, historiajn, personajn k.t.p.; nia Lingva Komitato farus al ni tre grandan servon, se ĝi per komuna laboro de ĉiuj siaj membroj pretigus tian vortaregon. Sed eldoni tian vortaregon kun karaktero *oficiale fiksita* la Lingva Komitato nun *ne* povas kaj longe ankoraŭ ne povos, ĉar tia laboro estas ne sole tre malfacila kaj la kompetenta esploro kaj fikso de ĉiuj el la senlima multego da vortoj postulas multege da tempo kaj fortoj, sed tia laboro estus eĉ rekte malutila. Se tian grandamplaksan fiksitajn vortaregon, kiun povas krei nur tre longa kaj ĉiuflanka uzado kaj elprovado, ni volus pretigi teorie kaj «en rapideco», ni tre danĝere enkatenugis nian lingvon, ni malpermesus al ĝi libere kaj sane disvolviĝi; ni perforte altrudus al la lingvo multajn formojn kaj vortojn, kiuj al tiu aŭ alia kunlaboranto de la vortaro pro nesufiĉa elprovo en la unua momento ŝajnis bonaj, sed kiuj poste en la praktika uzado povus montriĝi tute malbonaj. Tia konsidero estis interalie ankaŭ la kaŭzo, pro kiu mi, publikigante mian unuan libron pri Esperanto, decidis forĵeti la tro grandan vortaron kaj tro abundan afiksaron, kiujn mi estis pretiginta teorie, kaj mi decidis publikigi vortareton nur tre malgrandan kaj nur plej necesan por la ordinara vivo, lasante ĉion alian al libera, iom-post-ioma ellaboriĝado. Sed se la Lingva Komitato ne povas doni al ni jam nun plenan vortaregon *oficiale fiksitajn*, ĝi povas tamen fari ion alian (kaj parton de tio ĝi jam faris kaj faras): dividinte la grandegan laboron inter ĉiuj komitatanoj (el kiuj ĉiu nepre devas ion fari) kaj inter la helpantoj, ĝi povas krei en ne tro longa tempo plenan vortaregon *provizoran*. Kiam tiu vortarego estos preta, ĝi servos kiel neoficiala kaj ne deviga konsilanto por ĉiuj, kiuj bezonas uzi tiun aŭ alian vortaron aŭ nomon, sed ne povas aŭ ne volas mem ĝin elekti kaj ne havas la eblon serĉi en nia tuta literaturo, ĉu kaj kiamaniere iu jam uzis tiun vorton. Tiu «rapidece» pretigita vortarego tute ne estus deviga: ĉiu, kiu trovas, ke tiu aŭ alia vorto estas malbona, havas plenan rajton uzi alian vorton; kaj poste la Lingva Komitato povus periode publikigadi listojn da vortoj, pri kiuj ĝi estos konstatinta, ke la vivo kaj kompetentula uzado fiksas por ili alian formon, ol kiun ili ĝis nun havis en la provizora vortarego; sed ĉiuj vortoj, kiuj oficiale ne estos anstataŭigitaj, restos uzeblaj. Tiamaniere la Provizora Vortarego kun ĝiaj estontaj periodaj Aldonoj restos ĉiam plej grava konsilanto por ĉiuj verkantoj, kaj el la vortarego provizora iom post iom elkreskos la estonta vortarego oficiale fiksita. – Mia ideo estas kompreneble nur teoria; ĉu ĝi estas efektiviginda kaj efektivegebla, – pri tio povas juĝi nur la estraro de la Lingva Komitato, kiu sola havas aŭtoritaton kaj sperton pri tiu demando; tamen mian respondon pri la vortarego mi donas publike pro tio, ke niaj samideanoj havu okazon pripensi la aferon kaj eble esprimi ian utilan opinion, aŭ proponi sian helpon al la Komitato, se tiu lasta ĝin bezonus.

(Respondo publikigita en *Oficiala Gazeto*, IV, 1911, p.233)

KONVERSACIOJ KUN KLAŬDO

Partopreno en la reviziado de PIV

[Partoj de la sekva materialo jam aperis en aliaj E-periodaĵoj; la ĉi-suba versio estas profunde reviziita kaj de la aŭtoro kaj de la redaktoro. – red.]

Antaŭ ol mi respondis al reklamo en *Eventoj* en la aŭtuno de 1995, mi ne multe pensis pri la laboro krei kaj ĝisdatigi la efektive normigan vortaron de Esperantujo, la *Plena Ilustrita Vortaro*. Laŭ la reklamo, oni bezonis multajn homojn, kiuj povas uzi komputilon kaj teksto-prilaborilon por kontroli la enhavon de dosieroj kreitaj per skanilo kaj komputilo. Mi supozis, ke pro divido de la taskoj, la laboro por unuopa individuo ne estus sizifa. Post preskaŭ tri jaroj mi konstatas, ke miaj supozoj nur duonveris.

Mi skribis leteron kaj Claude [Klaŭdo] Roux de Marsejlo tuj respondis. Mi eksciis, ke la nova Ĉef-Redaktoro estas Profesoro Michel Duc Goninaz, la sama afabla homo kiu instruis ĉe la E-kursaro en San-Francisko antaŭ kelkaj jaroj. Klaŭdo estas biologo ĉe la tiea universitato kaj servas kiel kunordiganto pri diversaj sciencaj fakoj. Ŝajnas, ke Klaŭdo estas ankaŭ spertulo pri komputiloj kaj tre bone regas la modernan teknologion.

Klaŭdo sendis al mi disketon sur kiu troviĝis dosiero adaptita al mia komputilo, al mia regprogramaro kaj al mia teksto-prilaborilo. Nur tia atingo, miaopinie, estas pruvo de komputila kompetenteco. En la dosiero, kiun mi devis korekti, estis nur duono el la materialo sub la litero »O« en la nuna PIV.

Estis mia tasko kontroli kaj korekti la tekston, por ke ĝi estu precize tia, kia ĝi troviĝas en la presita PIV. La teknologio pri tekst-skanado kaj la programoj por ĝuste interpreti la literojn ne estas perfektaj. La tasko estis tre postula eĉ por modernaj maŝino kaj programaro. Necessis ĝuste legi la ĉapelitajn literojn, grasajn kaj kursivajn literojn, superskribojn kaj indicojn, kaj diversajn vinjetojn kaj simbolojn. Pro mankoj en la kapablo de eĉ la nuntempa teknologio, estis multe da eraroj por korekti. Mi bezonis tagojn

sen interrompoj nur por fari onon de la laboro transdonita al mi. Kaj multaj homoj ĉirkaŭ la mondo same laboris.

Eble vi miras, ke oni tiom multe laboris nur por rekrei en komputilaj dosieroj la malnovan kaj korektendan enhavon de la aktuala PIV. Tamen, tio estis nur la unua paŝo en longa vojaĝo. Ĝis nun, laŭ mia kompreno, la tuto el la enhava materialo, la korektendaĵoj, la proponitaj aldonoj ktp. troviĝis en granda sliparo. La laboro, por entajpi ĉiun, dissendi kaj diskuti perletere, revizii, retajpi, kaj plue helikpoŝte distribui kaj diskuti, postulus jarojn kaj laboron tute preter la kapablo de malgranda organizo kiel SAT (Senacieca Asocio Tutmonda, la eldonanto de PIV). Do, estis absolute necese, ke la enkomputiligado estu la unua paŝo al reviziado.

Mi kaj multaj ĝisostuloj skanis la vortaron nur per la okuloj kaj cerboj por trovi mankojn kaj erarojn. Mi eĉ trovis kelkajn korektendaĵojn pri mia lando kaj pri mia fako.

Mi estis kontenta, ke mi iom kontribuis al la projekto, kaj mi turnis mian atenton al aliaj farendaj aferoj. Baldaŭ mi ricevis mesaĝon de Klaŭdo per elektronika poŝto (ekde tiam la e-poŝto estas la precipa metodo por interkomuniki): ĉu mi povus revizii la terminojn pri ĥirurgio? – ne estas multaj. Mi protestis, ke mi ankoraŭ estas studanto de Esperanto, devas partopreni en someraj kursoj kaj estas neniel kvalifikita por prilabori vortaron. Klaŭdo klarigis, ke oni bezonas nur mian ĥirurgian scion; Michel Duc Goninaz mem responsos pri la preciza elekto de la ĝustaj vortoj kaj gramatika formo por difini aferojn. Mi konsentis kaj ricevis alian dosieron por prilabori.

Kvankam la dosiero estis relative malgranda, mi bezonis plurajn tagojn por ekzameni kaj pripensi ĉiun terminon kaj fari notojn pri mia taksado kaj sugestoj. Efektive, la nombro de la eraroj iom surprizis min. Mi memoris ke PIV estas esence la rezulto de amlaboro fare de malgranda grupo de dediĉuloj, kiuj sur-

ŝultrigis enorman taskon. Fakte, en la PIVa antaŭparolo estas la vortoj de Lanti en 1927 al Grossjean-Maupin por konvinki tiun ĉi krei la antaŭanton de PIV, la *Plena Vortaro*: „Ne gravas ĉu tia gvidilo ne estos perfekta: la ĉefa afero estas ke ĝi ekzistu, ke oni vaste uzadu ĝin, kaj ke el tiu uzado rezultu la unuecigo de la komuna lingvo.”

Finfine la taskon kompletiginte, mi sendis la reviziitan dosieron al Klaŭdo. Nun mi povis ĝui la varman kontentecon de homo kiu bone laboris, eĉ faris la taskon preter la atendo de la laborestro. Mi eĉ ne imagis tion, kio sekvos.

Mi ricevis e-poŝtan dankmesaĝon de Klaŭdo. Tamen, Klaŭdo diris, ke urĝa kaj tute neatendita problemo aperis: la samideano kiu promesis gvidi la reviziadon de la medicinaj terminoj en la lasta momento ne povis. Ĉu mi povus tiun taskon akcepti? Tio tute ne eblas, mi pensis. Mi, kiu eĉ ne finis mian korespondan kurson, kaj kiu ĉiujare vojaĝas al San-Francisko por ion lerni, nepre ne kapablas fari tiun grandan taskon, akcepti responson ktp. Cetere, mi ankoraŭ ne tute emeritiĝis kaj mi havas multe da laboro por fari en la medicina lernejo. Mi pledis al Klaŭdo ke tia tasko devas esti teama entrepreno, laboro de tuta komitato de medicinistoj. Mi proponis ke mi prezentu la problemon al la jarkunveno de la Universala Medicina Esperantista Asocio (UMEA) ĉe la venonta Universala Kongreso. Klaŭdo, senfine pacienca, petis min prezenti la problemon, peti helpon kaj establi taŭgan komitaton.

Mi planis ke ĉe la jarkunveno de UMEA mi forŝovos la tutan aferon al alia kuracisto, al iu kiu multe pli kapablas ol mi. La Prezidanto de UMEA donis al mi tempon por paroli. Mi detale klarigis la problemon al la ĉeestantoj. Mi supozis ke ĉiu en la kunveno tuj komprenos la gravecon de la situacio kaj vidos ke li devas agi. Eble iu volontulus kiel Prezidanto de PIVa Komitato, alia proponus sin kiel responsa por iu aŭ alia fako ktp. Tute ne. Kiam mi finis paroli,

estis nur silento. Neniu diris ion ajn, neniu volontulis. Finfine la Prezidanto de UMEA demandis: „Ĉu estas alia afero por prezenti al la jarkunveno?” Venkite, mi sidiĝis. Malrapide, kiel la enfluo de miasmo, la malagraba fakto penetris mian cerbon, ke mi mem devos revizii la medicinajn terminojn en *PIV*. La tasko estas tiom grava ke iu devas ĝin fari, kaj ŝajnis ke tiu »iu« estas mi.

Kvankam la tasko estis tre temporaba, ĝi ne estis tiom malfacila kiom mi unue anticipis. Mi havas centojn da medicinaj libroj en mia privata libraro, kaj mi aĉetis novan anglan medicinan vortaron. Malgraŭ ĉio, *PIV* estas vortaro por la laikaro, kaj mi devis nur sufiĉe bone difini la terminojn por kontentigi la nefakulojn, kvankam mi plejparte sukcesis evoluigi difinojn, kiuj povus ankaŭ kontentigi la plimulton eĉ de la fakuloj. Vorton post vorto mi luktis kun la materialo, dum la tuto de tri tagoj en unu semajno, dum la tuto de kvar tagoj en alia, ĝis monatoj pasis kaj la tasko de »abazio« ĝis »zostero« finiĝis.

Kiel mi antaŭe rimarkis pri la ĥirurgia parto, simile inter la medicinaj terminoj mi trovis multajn fakajn erarojn, tamen la tuto ĉiam bele verkita en senriproĉa Zamenhofa Esperanto. Estas malfacile por mi vere kompreni kial tiom da eraroj troviĝis en vortaro aŭtoritata inter la esperantistoj. Tamen, mi ne diskutos plue pri tio, ĉar eble iam en la venontaj jardekoj alia revizianto simile rimarkos pri la eraroj, kiujn mi ne trovis kaj ne korektis, aŭ eĉ kreis per mia kontribuo.

Tamen, la reviziado de la medicina parto ne estis nur afero pri eraroj. Temas ankaŭ pri forigo de arkaikaj terminoj kaj aldono de terminoj por ĝisdatigi kaj modernigi la vortaron. Tiuj du taskoj estas efektive multe pli malfacilaj ol nur trovi kaj korekti erarojn, kaj mi ne havas iluzion ke mi ĉiam faris kontentige. Pri arkaikaj terminoj, mi ofte nur klarigis al Klaŭdo, kaj pere de li al Michel Duc Gonnaz, ke termino estas ne plu uzata kaj devas resti nur se ĝi estas grava por kompreni la malnovan literaturon. Mi opinias ke ili ofte solvis tiun problemon per tre mallonga difino kaj indiko pri la eksmodeco.

Decidoj pri novaj vortoj estas eĉ pli

malfacilaj. Mi aldonis kelkajn, sed la plejparton de tiu laboro mi lasis al estontaj reviziantoj. Laŭ mi, devas esti konstanta komitato el kaj medicinistoj kaj vortaristoj por pripensi eblajn aldonojn. Medicinistoj povas nur rimarki vortojn, kiuj ofte aperas en la literaturo kaj mankas en *PIV* kaj laŭe rekomendi. Tamen *PIV* ne estas medicina vortaro, kaj nur la vortaristoj povas decidi pri tio, kio taŭgas por laika gvidilo.

Kiam mi finfine forsendis mian tute reviziitan dosieron al Klaŭdo, mi imagis ke la granda laboro estas nun ĉe la fino aŭ almenaŭ preskaŭ tie. Tamen, mi refoje konstatis ke mia imagpovo povas esti ege trompema. Post la formalaj dankmesaĝoj de Klaŭdo kaj Michel Duc Gonnaz, mi komencis ricevi pluajn mesaĝojn per elektronika poŝto: jen proponita aldono, jen demando, jen peto por klarigo. Ĉar ĉiu artikolo post kapvorto povas tuŝi multajn fakojn, aliaj spertuloj ofte prilaboris la saman materialon. Do, ekzistis jen kaj jen konfliktoj kaj malsamaj opinioj, kiujn Klaŭdo rimarkis, kaj li disendis la diversajn opiniojn al ĉiuj koncernatoj por findecido. Klaŭdo mem estas sciencisto kaj havas firmajn (ofte bonajn) ideojn, ekzemple pri la neceso inkluzivi la precizan sciencan nomon de la mikroorganismo kiu responsas pri infekta malsano.

Dum multaj monatoj Klaŭdo kaj mi konversaciis per elektronika poŝto pri tiu aŭ tiu ĉi punkto. Ofte mi sendis mian respondon al li en la vespero, kaj kiam mi ellitiĝis je la kvina aŭ sesa horo matene, lia plua respondo jam atendis min, pro la kvinhora plifrueco de lia labortago. Eble mi eĉ iĝis masohisto, ĉar finfine mi ne nur ĝuis la preskaŭ ĉiutagajn mesaĝojn sed mi komencis antaŭĝui la mesaĝojn kaj la laboron por solvi la tiu-tagajn problemojn.

Antaŭ jaro mi supozis ke la afero estas nun preskaŭ finita. Ni finis la interŝanĝon de mesaĝoj pri la vorto »zostero«, jen la fino de la alfabeto. Tamen, mi ricevis de Klaŭdo novan e-poŝtan mesaĝon: li baldaŭ finpretigos la laboron pri fiziologiaj terminoj; ĉu mi dezirus tralegi kaj kritiki tiun terminaron? Kompreneble, mi deziris partopreni en tiu parto de la projekto, ĉar fiziologiaj vortoj kaj

nocioj povas esti tre gravaj por medicinistoj. Kaj efektive, estis jen kaj jen malsamaj vidpunktoj, etaj nekonformecoj inter difinoj, problemoj, kiujn oni devis diskuti por atingi interkonsenton.

Tamen, ne nur fiziologoj reviziis: anatomicoj, biologoj, ĥemiistoj kaj aliaj sciencistoj ankaŭ submetis revizion de sia fako. La redaktoroj deziras, ke la nova *PIV* estu ne nur ĝusta sed ankaŭ kongrua inter la fakoj. Pro tio la elektronikaj mesaĝoj ankoraŭ alvenas de tempo al tempo kun problemoj por elnodi. La konversacioj daŭras. Sed pri tio aliffoje.

Stevens T. NORVELL, Jr. (Halifax NS)

The Other Ellen Eddy

Do you ever think that something out in the great internet space eats your messages? Have you sent an important message and never received an answer? Could be you sent it to someone else. Recently, I was asked about two messages that I had not received from my daughter Chris. She was sure she had sent them until she got a message from Ellen Anne Eddy stating that she had no children so therefore could not be my daughter's mom. Chris discovered that she had typed in `elleneddy@aol.com` instead of the correct address `eddyellen@aol.com`. I too sent a message to Ellen A. Eddy and asked her whether she had received any messages about Esperanto or in Esperanto. She responded yes and was glad to have those strange messages cleared up. She promised to forward to me any messages about or in Esperanto if I would reciprocate by sending to her any strange messages about quilting. Thus one more person learns about Esperanto.

P.S. If you have ever sent me a message and did not receive a response, would you please try again. I'm wondering what those important messages might have contained.

Ellen M. EDDY
`eddyellen@aol.com`

Pliaj spertoj ĉe NAKE

Dum la frua tempo de mia Esperanta vivo – efektive dum la unuaj du kaj duona jaroj – mi estis tute izolita. Mi lernis tre entuziasme kaj progresis sufiĉe rapide ĝis mi atingis sufiĉan fluecon. Mi multe legis, aŭskultis sonbendojn kaj skribis leterojn – do vere mi uzis la lingvon. Sed io mankis. Por mi Esperanto estis surpapera, sursonbenda lingvo. Por mi Esperanto ne havis vivan homan vizaĝon, t.e. ĝi ne estis por mi enkarna realaĵo.

Finfine mia izoliteco finiĝis kiam nia loka societo fondiĝis en Atlanto. Do, danke al Dio Esperanto ĉesis esti por mi nura surpapera afero. Mi finfine povis senpere paroli kun aliaj esperantistoj. Sed ankoraŭ ŝajnis al mi kvazaŭ mi estus misiisto en iu fora lando aŭ soldato en iu izolita dezerta fortikaĵo. Por mi “Esperantio”, tiu bela, verda lando de paco kaj amikeco ankoraŭ ne estis plene viva, nekontestebla realaĵo.

Tamen la montreala kongreso, la unua por mi, ŝanĝis ĉion. Dum NAKE mi unuafoje spertis Esperantion kiel plene vivantan realaĵon. Mi vidis la zamenhofan revon efektiviĝi antaŭ miaj okuloj. Ĉeestis homoj el ĉiuj partoj de Usono kaj Kanado, el aliaj mondopartoj, de diversaj religiaj, politikaj kaj filozofiaj tendencoj, de diversaj klasoj, rasoj, aĝoj, profesioj ktp; sed ĉi tiuj diferencoj ne dividis nin. Dum la kongreso mi vidis ne tiom da apartaj grupoj nenature kunmetitaj sub unu komuna tegmento, sed tute male, mi vidis **unu familion**. La membroj de familioj ja ofte diferencas unu de la alia, sed ili tamen ne povas nei la fakton, ke ili apartenas al la sama familio malgraŭ la diferencoj. Kaj ĝuste kiel en familio, dum NAKE mi neniam renkontis fremdulon, nur antaŭe ne renkontitajn familianojn. Dum la tuta kongreso mi neniam sentis min eksterulo. Vere, mi sentis min kvazaŭ longe forestinta familiano reveninta hejmen.

Por mi ĉio ĉi estas pruvo, ke la Interna Ideo ne estas nur ia naiva revo, kiu ne plu validas. Ĉio ĉi pravas, ke la Interna Ideo ja estas vivanta realaĵo. Dum niaj Esperantaj kongresoj realiĝis tiu paca,

amikeca mondo pri kiu Zamenhof revis. Tio estas la mistiko de Esperanto. Kiel “nura lingvo” povas tion fari mi ne scias. Sed mi vidis, mi spertis kaj mi miris. Tiom mirinda kaj kvazaŭ nekredebla estas tiu fenomeno, ke foje dum la kongreso mi devis min demandi “Ĉu ĉi tio vere okazas?”. Kaj poste, jam reveninte al la “reala mondo”, mi ankoraŭ demandis min “Ĉu mi vere travivis tion? Aŭ ĉu eble ĝi estis nur longa, bela sonĝo?” Eĉ nun mia intelekto foje iom dubas, kvankam mia koro ja kredas.

Nun, tri monatojn poste, mi sopire memoras tiun belan kongresan sperton. Mi memoras tiun amikecan spiriton, kiu ĉie sentebliis. Mi memoras la amuzon de la bankeda vespero, de la Kajto-koncerto, de la interkona vespero kaj de la kongreso ĝenerale – kaj, verdire, mi ne povas memori kiam mi tiom amuziĝis dum nur kvar tagoj. Mi memoras kaj fieron kaj emocijon, kiuj plenigis min kiam ni kune kantis *La Esperon*, kies spirita vereco tiom forte min trafis. Kaj mi memoras ankaŭ mian malĝojon post la fino de la kongreso kaj denove kiam mi forlasis Montrealon. Do vere, la Interna Ideo ne estas fantazia revo pri iu paradiza estonta monto, sed ĝi estas vivanta nuna realaĵo, kiu vivas en ĉiu vera esperantisto, kaj kiu konkrete kaj konstateble efektiviĝas en niaj Esperantaj kongresoj. La esperantistaro unue spertis tion en 1905 en Bulonjo-ĉe-Mar, kaj en 1998 en Montrealo mi spertis la samon.

Do, se vi neniam partoprenis Universalan Kongreson, la landan kongreson, la Esperanto-kursaron ĉe SFSŬ aŭ iun alian grandan Esperanto-aranĝon, mi ja kompatas vin. Mi bone scias ke ofte mono kaj tempo mankas, sed mi kuraĝigas kaj instigas vin partopreni Esperanto-aranĝon se vi iel povas. Konsideru la eventualan eblecon partopreni ĉi-jare la Universalan Kongreson en Berlino, la Internacian Junularan Kongreson en Zánka, la ELNA-kongreson en Sankta-Luizo, la Esperanto-kursaron ĉe SFSŬ. Mi certigas, ke vi neniel bedaŭros tion.

Joel AMIS (Alpharetta GA)

Bonvenon al...

SANKTA-LUIISO, MISURIO PORDEGO AL LA OKCIDENTO

Sankta-Luiso estis fondita en 1763 de Pierre Laclède, franca felkomercisto al kiu transdonis la terenon la reĝo de Francio. Ekprosperis la kolonio pro sia bonega situo ĉe la kunfluo de du gravaj riveroj: la Misuria kaj la Misisipia. Alvenis indianaj kaj franc-kanadaj bestkaptistoj, kiuj komercis per luksaj peltoj. En 1803 sekvis ilin la fame konataj esploristoj Lewis kaj Clark, kiuj de ĉi tiu regiono komencis esplorojn kaj poste atingis la plej nordokcidentan parton de la lando, apud la Pacifika Oceano.

La urbo leĝe registriĝis kiel jura persono en la jaro 1823, kaj oni starigis la urblimojn (kiuj estas la samaj hodiaŭ) en 1876. Jam en la jardeko post 1870 la loĝantaro kreskis ĝis 300 000, kaj dum la 1890-aj jaroj Sankta-Luiso estis la kvara inter la plej grandaj urboj de Usono.

En 1857 finkonstruiĝis fervojo liganta Sankta-Luison kun la orienta marbordo. Tuj komenciĝis enfluo de amaso da emigrantoj ĉefe el Eŭropo, inkluzive de irlandanoj, germanoj, poloj kaj italoj.

La jaro 1904 famigis la urbon internacie pro la grandega ekspozicio sesmonata – la “Ekspozicio de la Luiziana Terenaceto” – kiu oni ofte familiare nomas la “Monda Foiro”. Ĝi enkondukis al la mondo la unuajn glaciaĵojn tute manĝeblajn en konusformaj ŝeloj, la unuajn kolbas-sandviĉojn kaj teon kun glacio. Cetere, ĉe la Foiro oni unue en Usono varbis por Esperanto. Iu S-ro John F. Twombly venis de Bostono kun grupo de eŭropaj esperantistoj kaj aranĝis Esperanto-standon. De tiu tempo estiĝis Esperanto-movado en Usono. Bedaŭrinde, la spuroj de tiu ĉi frua Esperanto-agado en la urbo ŝajne malaperis.

La urbo finance apogis aviadiston Charles A. Lindbergh, kiu revis pri la eblo transiri la Atlantikan Oceanon de Novjorko al Parizo. Li fariĝis loka heroo, kies aviadilo “La Spirito de Sankta-Luiso” memorigas la mondon pri la ori-

ginaj subtenantoj de tiu unua transatlantika flugo. Nuntempe troviĝas en la urbo la internacia flughaveno "Lambert" kaj entreprenoj kiuj partoprenas en la konstruado de spacveturiloj.

Kion viziti en Sankta-Luiso?

Sankta-Luiso estas vizitinda urbo pro diversaj allogaĵoj. Dum la lastaj jaroj la urbo pliboniĝis per rekonstruado de la urbocentro. Inter tiuj projektoj estas grandaj vendocentroj; la plej interesa el ili troviĝas en transformita fervoja stacidomo "Union Station" konstruita en 1894,

kiu bone memorigas la pasintajn tagojn de amasa fervoja transporto en Usono.

Sankta-Luiso estas la hejmo de nacie konataj sportteamoj: futbala – la "Rams"; hokea – la "Blues"; kaj aparte basbala – la "Cardinals". Troviĝas ĉi tie unu el la plej grandaj bierfabrikoj en la mondo, Anheuser-Busch; diversaj universitatoj kaj hospitaloj; la Muzeo de Transportado; la unika en la mondo Hundmuzeo; kaj multaj interesaj arĥitekturaj. Oni povas ekskursi sur la rivero kaj multloke butikumi.

La Arko Pordega de Sankta-Luiso

La konata simbolo de la urbo konstruiĝis inter 1962-1965 laŭ planoj de la ar-

ĥitekto Eero Saarinen, el rustimuna ŝtalo. Vagonareto transportas vizitantojn al la supro, de kie oni povas vidi la tutan regionon. En apuda muzeo oni povas vidi diversajn memoraĵojn pri la fruaj tagoj de la unuaj esploristoj de la kontinento.

La Artmuzeo, la sola konstruaĵo restanta de la 1904-a Foiro. Ĉi tiu elstara muzeo enhavas altnivelajn ekspoziciaĵojn de artaĵoj el diversaj landoj kaj epokoj.

La Scienco-Centro, alloga loko por infanoj kaj familioj.

La Muzeo pri Misuria Historio, kie oni ekspozicie resumas la historion de la regiono.

La Bestĝardeno, unu el la plej bonaj en Usono, kie bestoj vivas en kiel eble plej natu-raj loĝejoj.

La Katedrala Baziliko de Sankta Luiso (la "Nova Ka-

La Botanika Ĝardeno de Misurio

Unu el la plej elstaraj botanikaj ĝardenoj en la mondo, ĝi enhavas geodezian klimatoregatan ekspoziciejon de tropikaj plantoj kaj fame konatajn japanstilan kaj anglostilan ĝardenojn, krom specialan flarĝardenon por blinduloj. La ĝardenon fondis Sankta-Luisa mecenato kaj botanikisto Henry Shaw en 1858; pro la donaco al la urbo, familiare oni ĝin nomas "Shaw's Garden" (la Ĝardeno de Shaw).

Forest Park ("Arbara Parkego")

En ĉi tiu urbocentra parkego, loko de la 1904-a Foiro, troviĝas pluraj interesaj muzeoj kaj vizitindaĵoj, inter kiuj...

tedralo").

La arĥitekturo kunigas kaj la romanikan kaj la bizancan stilojn, kaj la katedralo enhavas unu el la plej grandaj kolektoj de mozaika arto en la mondo.

Esperanto-Asocio de Sankta-Luiso

Por pliaj infomoj pri Sankta-Luiso, bonvolu kontakti Saint Louis Visitors' Bureau: 1-800-325-7962 aŭ 1-314-421-1023; aŭ vizitu ĝian elektonikan paĝon ĉe: <http://www/st-louis-cvc.com>.

ĜISDATIGA RAPORTO PRI PASPORTO

During my visit to UEA in November, we presented *Esperanto, Pasporto al la tuta mondo* at two different times during the UEA's Open House, with very positive results! Among other things, UEA has prepared two ads, the larger of which is shown below, and one or both will appear in the magazine *Esperanto* at no cost to us when space is available. These ads should help bring our audacious project to the attention of the whole Esperanto movement. In addition, Osmo Buller (General Director of UEA) has plans to write to all the national organizations encouraging them to advertise and buy copies of the first 4 lessons. We need this because we still need to raise about \$200,000 to finish the project.

We have filmed the first 10 lessons and edited and produced the first 4 and are selling those as a set with text and exercises prepared by Stefan MacGill, with art work provided through the good services of Gejl Lucas and Dorothy

Holland. Our plan is to film the last 5 lessons while we still have the actors and they haven't aged too much! We do not know for certain where the money will come from, but it will come!

Paul Gubbins, our very talented author is hard at work writing the text of the next lessons and will have them ready this spring for early checking of the grammar and cultural problems. Our project is international, and we try as much as possible to avoid "anglicisms" or expressions that would not be understood anywhere in Esperantio. While he is writing these lessons, Stefan, Gejl, and Dorothy are working on the exercises to accompany lessons 5 and 6. At the same time, we (Natalie Sera and I) are working on the "sandwiches" – the instructions of the teacher (Elsa Raola) for those same lessons.

We hope to be able to edit and prepare lessons 5 and 6 for sale this summer, but it is unlikely that we will be able to do so unless money starts flowing in faster.

But we will film the last of the 15 lesson series. We will create our video lessons and later translate them into CD-ROM format. We will have created appropriate instructional material for the new century as part of UEA's "Kampanjo 2000." We invite you to help the family Bonvolo and all the other "bonvolanoj" create more Esperantists!

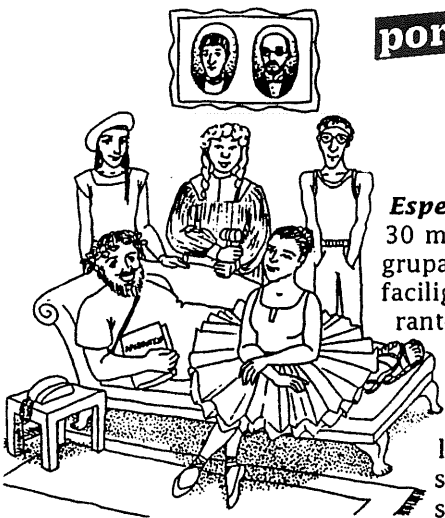
We encourage those who have purchased the first 4 lessons to pre-order the following 6 lessons (\$135). The first 4 lessons (plus texts) can be purchased for \$90. The entire series can be ordered for \$325. Those who pre-order the entire series will receive the first 4 lessons immediately, and the others as they become available. Your orders will help us speed us the release of the next lessons.

Lusi HARMON
Comissioner for the video course

NOVA TELEVID-SERIA KURSO

por instrui Esperanton

VERKITA DE
PAUL GUBBINS
KUN JUNAJ TALENTAJ
ESPERANTISTOJ EN LA ROLOJ

Esperanto – pasporto al la tuta mondo konsistas el 15 lecionoj (po 30 minutoj) kaj akompana presita materialo, celantaj individuon aŭ grupan studadon. La distra historio, konstruita sur didaktika bazo, faciligas kaj ĝojigas la lernadon. Ĉiu leciono okazas plene en Esperanto kaj enhavas tri partojn: enkondukon, dialogon kaj resumon.

La dramo daŭre kreskigas la intereson pri la personoj kaj la historio mem per la multaj situacioj tra la 15 lecionoj. La kontinua eco de la intrigo kaj la televidseria karaktero fervorigas la lernantojn sekvi la aventurojn de la familio Bonvolo. La vigla kaj sprita dialogo tenas veka la atenton de lernantoj – kaj eĉ de pli spertaj parolantoj de la lingvo!

La resumo detale traktas la ĉefajn gramatikajn erojn prezentitajn en ĉiu ĉapitro. Skrib-ekzercoj, verkita de Stefan McGill, kompletigas la lecionojn.

La unuaj kvar lecionoj jam aperis kaj estas vaste laŭdataj. Prezo: 174 gld. La sekvaj ses lecionoj jam filmiĝis somere de 1998. Antaŭmenda prezo: 220 gld. Antaŭmenda prezo por la tuta kompleto de 15 lecionoj: 530 gld.

ĜUU KAJ ĜUIGU ESPERANTON KUN LA FAMILIO BONVOLO!

From the CO

It has been a pretty good year for Esperanto and for ELNA. Our roster of members was larger at the end of 1998 than the previous year's figure. And the number of teachers presenting Esperanto in schools has been rising again. And the biggest news about Esperanto has been coming from the European Union, where the currencies have just united to create an artificial unit of money called the Euro. So what does this have to do with Esperanto? It has made journalists more willing to deal with the issue of linguistic unification for citizens from various member-states: the parallels are just so juicy and hard to ignore.

I am proud to state that I have now had the honour of serving as ELNA's Director for over five years. But I am only a beginner at this business compared to my esteemed colleague, Ionel Oneț, who celebrates his tenth year as ELNA's Vice Director in February. This is by far the longest time of professional service rendered to ELNA by any staff member during the time that there have been paid employees. Congratulations and thanks to Ionel, my friend and colleague! I hope that ELNA members are aware of the ex-

cellent job Ionel has done over the years, turning the little volunteer bookservice which well provided for basic needs into a thriving and successful source of real pride, which generates nearly a third of ELNA's budget while providing members with a vast variety of books.

One of the tasks which have recently been taking up a great deal of time here in the central office has been the ongoing "upgrading" of the accounting software. I put "upgrading" in quotes because quite a number of useful features are missing from the newer version. To be sure, it can do several important tasks which the earlier version could not, but the loss of some crucial sub-programs has crippled (or at least retarded) our ability to efficiently deal with the very core of our work here at the central office. So I apologize for our recent delays in processing memberships, purchases, etc. especially when the transaction was by credit card — another source of error and woe. With any kind of luck, we have beaten most of the entire system into submission, but there are still some details which are presenting problems.

The head of this year's Nominating Committee, R. Kent Jones, invites your suggestions for candidates for ELNA's Board members. Please contact him directly at coordinates published in the membership list.

Since it is a new year, it is time to start planning for a summer full of conventions: ELNA's in St. Louis, UEA's in Berlin and TEJO's in Zánka, Hungary. There are, of course, always a wide selection of other Esperanto-based meetings all over the place, but these are the most popular. I hope that many of you will be able to come at least to the national convention in the centrally located Gateway to the West. Meet me in St. Louis!

Miko SLOPER
Director of the CO

LETERU!

WANG Xiuting, Gong Lian Jie Er Duan Er Hao, Wu Zi Zhi Ye Gao Ji Zhong Xue, CN-116300 Wa Fangdian, Liaoning, Ĉinio, 18-jara lernanto deziras korespondi por plibonigi sian Esperanton.

Damastius C. EKEOCHA, PO Box 230, Enyiogugh, Aboh Mbaise L.G.A., Imo State, Niĝerio, 25-jara studento deziras korespondi por plibonigi sian Esperanton.

Wieslaw MICHALAK, ul. Wallenroda 7/43, PL-20607 Lublin, Pollando, sportinstruisto serĉas E-gekorespondantojn.

Gregor RICHERT, ul. Kwiatowa 27, PL-84242 Luzin, Pollando, 27-jara komencanto deziras korespondi kun geusonanoj pri literaturo, muziko, psikologio, lingvoj, vojaĝoj.

Adrian POP, str. Raposodiei 16/P₁/8, RO-3400 Cluj-Napoca, Rumanio, 30-jara fraŭlo deziras korespondi pri diversaj temoj: kakttoj, ekzotaj plantoj, muziko, vojaĝoj.

Post kelkaj – longaj – jaroj la pasinta jaro estis la unua dum kiu ni sukcesis regule aperigi la ses promesitajn numerojn de *Esperanto USA*. Eĉ pli: aperis ankaŭ *Literatura suplemento*, sukcesa se enkalkuli la reagojn.

Por la fino de la nuna jaro mi planis alian literaturan suplementon por bonvenigi la unuan jaron en la serio 20. Tamen, la financa farto de nia organizo kaj la gustoj de la Estraro malpermesas tion. Enŝanĝe, la jam ricevitaĵojn por la planita *LS* kaj la ricevotajn (bonvolu eksendi ilin) ni aperigos en la regulaj numeroj de *Esperanto USA* depende de la havebla spaco kaj – tre grave – depende de ilia valoro.

Kiel pasintjare, ankaŭ ĉi-jare ni planas aperigi nian bultenon same regule kaj – kun via helpo – kun pli interesa enhavo. Se vi volas vidi ankaŭ aliajn nomojn en *Esperanto USA* ne hezitu sendi kaj sendigi kontribuadojn. Plie, viaj reagoj pri publikigitaj materialoj ĉiam bonvenas. Kaj, jes, skribu al ni kion vi opinias pri regula aperigo de literaturaĵoj en *Esperanto USA*. Ionel ONEȚ

RECENZE

Unu voĉo. Ewe-Calyptus. CD + 36-page booklet. From ELNA: code – UNU001; price – \$14.20

There are some Esperanto accents which are simply charming and please the ear even though they might trouble the purist. For me the Australian pronunciation falls into this category, especially when I hear singing, and if the songs are themselves charming. Here is a whole collection of delightful Australian songs (some adopted, others by birth) in skillful presentations by a variety of performers who sing and play instruments by turns in the appropriate styles of sailors, sheep-shearers and city-slickers. Of course, there is a version of the essential Aussie classic *Valsigi Matildan* and several popular sea chanties which well deserve close association with the great island-continent. And what could be more Australian than *Brisbanaj virinoj* or *Hejmo inter eŭkaliptoj*? There are also quite a few songs which all residents of Oz know well as part of their cultural heritage although most musicians consider the songs British. Eight of the songs in this album appear twice: the second time without singing, so you can appreciate the instrumentalists' skill, and even sing along karaoke-style.

Although the notes included in the CD are rather paltry, the purchaser also receives a copy of the booklet produced for the Universala Kongreso in Australia (1997). The booklet includes the lyrics and musical notation (melody with chords) of all the songs on the CD and twenty others! Unfortunately some of the printed translations are somewhat different from the versions sung. This can be confusing for those try-

ing to sing along, but will matter little for those using the CD karaoke style.

I have thoroughly enjoyed this album, and believe that I shall continue to enjoy it for many years. It will certainly be one of the albums I drag out to show non-Esperantist friends that the growing culture of Esperantio reaches into the far corners of our globe.

Miko SLOPER (Berkeley CA)

Let There Be Peace on Earth. Alberta CASEY. Kompaktdisko + 12-paĝa broŝuro. Ĉe ELNA: kodo – BES005; prezo – \$19.90

La nomo de Alberta Casey estas delonge konata en la rondoj de tiuj, kiuj atentis muzikon – kaj speciale kantadon – en la internacia lingvo.

Malgraŭ la anglalingva titolo, Alberta ne forlasis la movadon, sed male, nun regas siajn amikojn per granda kolekto de kantoj nure kaj pure en Esperanto. La nova kompakta disko prezentas tridek mondajn kantojn en traduko de niaj belletraj majstroj, inkluzive de William Auld, David Jordan kaj Wouter Pilger. La nuna kolekto prenas verkojn el pli fruaj diskoj kaj kasedoj, kaj ĉio estas re-registrita digitale por teknike per-

fekta sono.

Alberta elektas kantojn plejparte el la tiel-nomata okcidenta mondo, se ne limigas sin al la grandaj lingvoj. Jes, aperas mondumaj titoloj kiaj "La vivo en rozo" (*La vie en rose*) kaj "Flugadi" (*Volare*). Sed la kantoj fontas el pli ol dekdu landoj kaj gentoj, de "Israela lulkanto" ĝis latva "Rozojn ŝutis mi" al kimra "La bosko fraksena". La okcidenta hemisfero prezentiĝas en pluraj kantoj el Usono kaj hispan-parola Ameriko. La temoj estas simile variaj, sed amo kaj espero plej oftas. La klara, forta voĉo de Alberta kaj la stilo de kantado trafe taŭgas al la elektitaj kantoj, kiujn oni verkis plejparte dum la mezo de la nuna jarcento, inter 1930 kaj 1980. Se ni rajtas paroli pri "klasika" kantado de popularaj kantoj, Alberta kantas tiel. Tiuj, kiuj ŝatas la stilon estos tre kontentaj rilate tiun ĉi riĉan kaj abundan kolekton.

Alberta ne nur donas al la movado sian talenton, sed ankaŭ bonkore donacos ĉiun profiton de la disko al esperantistaj organizaĵoj. Por aŭdi ekzemplan kanton kaj ekscii pli, vizitu ŝian TTT-ĥejmpaĝon: <http://home.inreach.com/berta/berta2.htm>.

Derek ROFF (Albuquerque NM)

LOKE & REGIONE

Vendrede la 2an de oktobro 1998, Rochelle F. GROSSMAN, deĵorantino ĉe la UEA-oficejo por rilatoj kun UN, disdonis informilojn pri E al ĉiuj, kiuj eniris en la konstruaĵon situantan ĉe 777 UN Plaza en New York. (Rochelle GROSSMAN)

La Esperanto-Asocio de Sankta-Luiso starigis budon kadre de la Internacia Popol-Foiro okazinta en loka parko Sankta-Luiso en oktobro 1998, ĉe kiu oni eksponis esperantaĵojn kaj disdonis informilojn pri Esperanto. (Daniel GIBBONS, St. Louis MO)

Those of us in the Boston area had a great time in October (1998) at the International Festival. We handed out 407 "One-Page Handy-Dandy Esperanto Startup Kits," 268 copies of Lesson 1 (all we had), 43 membership forms, 8 bumper stickers (all we had), and lots and lots of "That Works" brochures. My thanks to our helpers, Bill Harris, Steve Brewer, his mom Lucy, and my wife Judy, who finally came to the Festival and actually enjoyed it very much. (David WOLFF, Acton MA)

La 8an Internacian Esperanto-Kongreson okazintan la 7an kaj 8an de novembro 1998 en la San-Franciska regiono partoprenis kvardeko da partoprenantoj el Pollando, Japanio kaj Usono. Kadre de la kongreso oni festis la 85-jariĝon de Catharine Schulze (Hillsborough CA).

This year's *Tut-Kalifornia Esperanto-Konferenco* will be held in Davis, CA between March 26-28. You can learn more about our conference by calling Henry Studer at 530/753-4902, e-mailing at tkek99@esperanto.org, visiting our page at www.esperanto.org/esos/tkek or writing at: TKEK '99, PO Box 277164, Sacramento CA 95827. (Sybil HARLOW, Orangevale CA)

NOREK '99 will be held at Dunsmuir Lodge in North Saanich (BC, Canada), May 7-9. For more info and/or a registration package, please write to: NOREK, c/o Wally Du Temple, 765 Braemar Av, North Saanich BC V8L 1G5, Canada; ☎ 250/656-1767; 📠 250/656-7013; ✉ dutemple@islandnet.

com. (Wally du Temple, North Saanich BC, Canada)

Formiĝanta E-klubo bonvenigas konsilojn, materialojn kaj gastojn. Kontaktpersono: Jeff CRIM, 2713 Rio Grande, Chattanooga TN 37421; ☎ 423/894-0457; ✉ jcrim@moccasun.utc.edu.

ESPERANTO IN THE MEDIA

SIX—*The Weekly Press* (Oct 21, 1998) published a short but positive report on Kim Keeble's Esperanto class at Rawdon District School (NS, Canada).

The East Bay edition of *San Francisco Chronicle* (Dec. 11, 1998) dedicated a whole page to 35 East Bay independent bookstores, among which was *Esperanto Bookservice*.

The New York Time (Dec 12, 1998) acknowledges "the loss of [...] Dr. Julius Manson, long associated with social justice and humanitarian causes and the international Esperanto movement."

"English [is] the language of choice worldwide" and "[t]he effort to make Esperanto the *lingua franca* for the world is wasted time. It has been tried for many years but it did not succeed. A number of other artificial languages without any following interest have been tried" says Andrew A Recsei (Santa Barbara CA) in *Santa Barbara News Press* Dec. 25, 1998. Such wise words generated an interesting article by Charles M Dugan III in the same newspaper on Jan. 5, 1999 about *International Communication*, and the advantages of Esperanto for communication on a neutral basis.

Among the "specialized sites" published by *Yahoo Internet Life* (Jan 1999), is *Erotica in Esperanto*. Check it out at esperanto.agoranet.be.

According to Tsuguya Sasaki (*Multi-Lingual Computing & Technology*, Vol. 10, Issue 1, p. 11), "[a]ctually, you can write Esperanto with Microsoft Word 97; all the necessary characters are there. In addition to Universal Word and WordMate, there are other ways for word processing in Esperanto that are seldom known outside the world of Esperantists."

An ad for the Esperanto classes taught by Tom Eccardt at Stuyvesant Adult Center (New York) was published in *New York Press* (Vol. 12, No. 3, p. 22).

We received a clip from an unidentified magazine with an article by Max Frankel titled *Gates for Dummies*. According to the author "The main surviving obstacles were Netscape, which had invented the best platform for cruising the Net, and Java, a programming esperanto that let every application work on anyone's system."

Mother Jones (Feb 1999, p. 73) thinks that "Esperanto... is by far the most successful artificial language" and invites people to "[t]he next World Congress of Esperanto... July 31 through Aug. 7 in Berlin." Thanx, Mom!

MENCIINDE

Gratulojn al E. James Lieberman (Washington DC), kies libro *Like It Is: A Teen Sex Guide* (verkita kunlabore kun Karen Lieberman Troccoli) aperis pasintjare ĉe McFarland & Co. Inc.

Gratulojn al Robert (Bob) Burgess (Santa Barbara CA), kiu ricevis la titolon LOKA HEROO de Santa Barbara. Laŭ la loka *The Independent* (Nov 26, 1998), "Burgess [is] an Esperanto enthusiast and Youth Hostel advocate."

Gratulojn al Miko Sloper (Berkeley CA), pro kies zorgoj la teamanoj de San Francisco Bay Revels kaj la spektantoj de la pasintdecembra spektaklo de Revels povis aŭdi kelkajn frazojn nialingve.

Gratulojn al Tom Eccardt (New York NY), kiu la 7an de decembro 1998 gajnis premion pro siaj konoj pri Esperanto en radia kvizo.

Adiaŭon al Hal Archibald (Kelseyville CA), forpasinta lastan decembron.

Alexander Karkovsky (657 Kennedy Blvd, Bayonne NJ 07002, ✉ tamarake@idt.net) aŭtoro de libro pri Eroŝenko (en la rusa lingvo) nun angligas kaj poste esperantigos la libron. Li bezonas helpon de denaska anglalingvano (preferinde ankaŭ parolanto de Esperanto) por la reviziado de la angla versio. Scipovo de la rusa bonvena.

VOJAĜU KUN NI EN ESPERANTIO '99

TKEK – March 26-28. La Tut-Kalifornia Esperanto Konferenco will be held in Davis, California, near Sacramento. Contact: Henry Studer, ☎ 530/753-4906 or e-mail to tkek99@esperanto.org.

NOREK – May 7-9. La Nord-Okcidenta Regiona Esperanto-Konferenco okazos en North Saanich, 15 mejlojn norde de Victoria, BC, Kanado ĉe bela Dunsuir Lodge. Por informoj: NOREK c/o Wally DuTemple, 765 Braemar Av, North Saanich BC V8L 5G5, Kanado; ☐ dutemple@islandnet.com.

San Francisco State University Classes – 30th year! 5-23 July; 3-week intensive multilevel courses. Instructors: Mark Fettes (New Zealand/Canada), Atilio Orellana Rojas (Argentina/Netherlands), Joel Brozovsky (USA/Japan), and Maria Hopkins (Poland/Canada). THE BEST IN THE WORLD! Contact Ellen Eddy, 11736 Scott Creek Dr SW, Olympia WA 98512; ☎ 360/754-4563; ☐ eddyellen@aol.com.

Annual Convention of ELNA

24-26 July. St. Louis, Missouri plus interkona vespero the evening of July 23. St. Louis is a charming old city, on a high bluff with the Missouri and Mississippi rivers right at its very door. The local congress committee is hard at work to provide an enjoyable convention. Application due out soon.

Pollando – Survoje al Berlino 27-31 July

We'll take advantage of our trip to Berlin to visit Zamenhof's homeland. We'll travel by airconditioned bus from Warsaw to Białystok, birthplace of Zamenhof, and Treblinka, the memorial to over 80,000 Jews, Esperantists (including Lydia Zamenhof) and others put to death there. We'll also get to visit Chopin's birthplace, Copernicus's birthplace, and a lot of Esperantists on the way in Bydgoszcz, Toruń and Poznań before arriving in Berlin early afternoon 31 July, in time for the interkona vespero of the UK.

84a Universala Kongreso

31 July – 7 August. Berlin, Germany No other German city has seen such historical evolution: from 59 villages into the capitol, almost complete destruction during WW II, divided into quarters, and finally into halves, before being reunited; Berlin is now growing and rebuilding faster than any other part of Europe.

The Congress theme "Tutmondigo: ŝanco por paco?" is certainly more appropriate for discussion here than anywhere else. COME AND PARTICIPATE IN THE BIGGEST MANIFESTATION OF THE WORLDWIDE ESPERANTO MOVEMENT!

Postkongresa Ekskurso

In the Footsteps of Brâncuși from Bucharest to Budapest 7-16 August

We have prepared a nice surprise, which we have nicknamed the "3 B's": Bucharest, Budapest, Brâncuși, which will concentrate mostly on the southern province of Romania, Wallachia, where we will travel in the footsteps of Brâncuși, the greatest Romanian sculptor and one of the most important sculptors of this century. To miss that opportunity would mean missing a unique chance to visit the birthplace of the Cseh Method, and of Ionel Oneț, who will be our guide, and the last eclipse of the sun during our lives!

Esperanto-Vojaĝservo

6104 La Salle Av
Oakland CA 94611

☎ 510/339-2001

☐ 510/531-0152

☐ lusiharmon@aol.com

Esperanto League for North America

PO Box 1129

El Cerrito CA 94530

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Permit #1040
Leesburg, FL 34748